

X. ÚSMĚV

Písmo svaté:

»Amen, amen, pravím vám, vy budete plakat a naříkat, ale svět se bude radovat; budete se rmoutit, ale váš zármutek se promění v radost. « (Jan 16, 20)

» Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. « (Fil 4, 4-7)

Katechismus:

» Kristova láska v nás je pramenem všech našich zásluh před Bohem. Tím, že nás milost spojuje s Kristem činnou láskou, zajišťuje nadpřirozený ráz našim skutkům a v důsledku toho jejich záslužnost před Bohem i před lidmi. Svátí si byli vždy hluboce vědomi, že jejich zásluhy byly čistou milostí. „Po vyhnanství na zemi doufám, že se budu z Tebe radovat ve vlasti; nechci však hromadit zásluhy pro sebe: chci pracovat jen pro Tvou lásku ... V pozdním večeru tohoto života se objevím před Tebou s prázdnýma rukama, protože Tě nežádám, Pane, abys počítal mé skutky. Veškerá naše spravedlivost je ve Tvých očích poskvrněna. Chci se však obléci do Tvé spravedlnosti a dostat od Tvé lásky, abys byl na věky můj.“ « (čl. 2011 KKC).

Text k prohloubení meditace: Bůh, láska, pokoj a radost jsou principem a cestou k úsměvu, příčinou pravé radosti a lásky, čili Ducha Božího. Kdo je v Bohu, je v lásce a odtud je duše jako loďka nesená proudem vody něžně posouvána v radostném ovzduší jako vítr na nějakém místě nebo krev v těle, proniká celou bytostí. Radost, blaženost a dokonalé štěstí mají jediný původ – Boha.

Je třeba spočívat v Bohu, abychom měli usměvavou tvář. Abychom spočívali v Bohu, nebo lépe, aby Bůh byl v nás, je nezbytné zachovávat jeho zákon: *„jestliže mě kdo miluje, bude zachovávat má slova a přijdeme k němu a učiníme si u něj příbytek... zůstaneš-li ve mě, poneseš mnohé ovoce... a o cokoli požádáš Otce, dá ti to...“* Zachovávání Boží vůle je jedinou branou, kterou můžeme vstoupit k Bohu, čili do lásky. Pokoj, radost a úsměv jsou jejími slastnými plody. Nezapomínej, že také úsměv je stav vykoupený Ježíšem! Zprvu byl úsměv zasažen zlobou – marnivost, pýcha, fascinace tělem, nebo očima jiskřícíma půvabnou přitažlivostí – mnohdy promlouvaly jazykem zloby a smyslností, která přiváděla především do hlubokého smutku, nikoli k pravé radosti srdce.

Když Ježíš vstoupil do srdce, něžně odstranil každou zlobu, daroval srdci novou moudrost, čili novou útěchu, vedoucí k božské radosti a upřímnému, svobodnému a krásnému úsměvu. Líbezný úsměv již nepochází z úst nebo bílých zubů, nýbrž z radosti lásky srdce. Zhroutil se komplex úsměvů, bránících vyjet tvého ducha

v pravdě, jednou ubohého a plného zloby. Nyní se již nedíváš na svá fyzická či duchovní omezení. Jsi svobodný/á pohotový/á, bohatý/á Boží přítomností, a tím nositelem/nositelkou radosti. Dítě se směje, protože jeho srdce je nevinné. Ty se směješ, protože jsi dostal/a nové srdce, čisté, svobodné a dobré. Uchováš-li srdce dobrým, rovněž úsměv zůstane čerstvý a přívětivý.

„Oděv člověka, jeho úsměv a chůze ukáží, jaký je.“ (Sir. 19, 30). V tomto Božím slově je zdůrazněn význam úsměvu, který může mít pro bližního též „léčivé“ účinky. Může bourat bariéry předsudků, může překonat ostych, který bližní cítí, a zvláště je projevem vroucího přijetí a výrazem otevřenosti vůči němu. Nejde však o jakýkoli úsměv. Některé formy úsměvu mohou naopak vzbudit u bližního odpor a podpořit jeho obavu, ostych či předsudek. Úsměv, který pomáhá bližnímu, je ten, který vychází spontánně z čistého srdce. Není to tedy nic umělého. Je to spontánní projev milosrdné lásky vůči bližnímu, kterému se tak dává najevo, že je drahý a plný důstojnosti, navzdory všem svým nedostatkům. Úsměv tohoto typu může být pro bližního dokonce jedním z prostředků obrácení, pakliže vychází z lidského srdce, v němž přebývá milosrdná Boží láska.

Je-li tvé srdce plné hořkosti a bolesti z lásky k Ježíši, tvůj úsměv bude stále krásnější, tak krásný, že dosáhneš nádhery nebeského úsměvu, ba dokonce úsměvu Božího. Modlitba a opatrnost, pokání a půst jsou strážkyněmi a kosmetickými prostředky dobrého úsměvu. Byl-li tvůj úsměv vykoupen a proměněn v Kristu, nikdy ho již nepokaz smutkem pocházejícím ze světa, těla a od ďábla. Žij ustavičně sjednocen/a s Bohem a objevíš, že se budeš velmi mnoho usmívat, že se dokonce staneš úsměvem, který je schopen dát slávu Bohu, veselost a pokoj tomu, kdo se bude těšit z pohledu na tebe.

Předsevzetí:

Když přijdou myšlenky, které nechci a nedokáži je odehnat, budu vyčkávat s trpělivostí a vírou u Ježíše, který odhání pryč to, co není dobré a s úsměvem objímá toho, kdo věří až do konce.

Myšlenka na závěr:

„Jako úsměv dítěte vyjadřuje nevinnost jeho srdce, tak radost z přijetí vůle Boží vyjadřuje Božskou lásku ve tvém srdci.“ (Mons. P. Galeone 22. 12. 2001)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ
18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření
18.30 mše svatá
po mši krátká adorace
po adoraci sdílení a malé občerstvení

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signalny.cz/>